

A Derbi napja - vissza a jöv?be

2013 szeptember 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Egy kicsit azért más lesz. Az biztos, hogy vasárnap útban a Puskás Stadion felé biztosan elmegyünk a Szentély el?tt. Bár a régi stadionból már nem maradt semmi – s?t az új is egyre látványosabban épül -{...}

{...} , de a felüljárón biztosan eszünkbe jut egy es?s tavaszi nap: Somalia és Cukic bombagólja, Leonardo

bemutatkozása, 16 ezer néz?, szemelkél? es? és a végén az a fajta felh?tlen öröm, mely boldogsággal és könnyekkel öltöztette fel a Fradista szíveket.

A gy?zelem mellett ezek voltak a búcsú pillanatai is fiatalságunk színterét?l, ahol Fradisták lettünk, ahol eggyé váltunk, ahol örök barátságok és szerelmek szöv?dtek és ahol számtalan nagyszer? és felejthetetlen gy?zelmet arattunk az ?siriválisÚjpesti Dózsa ellen.

A két csapat NB I-es mérkőzései helyszíni bontásban:						
Helyszín	M	Gy	D	V	RG	KG
Albert stadion	70	43	16	11	145	78
Puskás stadion	55	20	15	20	96	95
Szusza stadion	68	19	23	26	103	109
Soroksári út	2	2	0	0	9	1
Amerikai út	1	0	0	1	1	4
Népsziget	13	9	3	1	36	10
Millenáris	1	1	0	0	6	2
Összesen	210	94	57	59	396	299
A két csapat NB I-es mérkőzései pályaválasztóként:						
Pályaválasztóként	M	Gy	D	V	RG	KG
Hazai	106	55	27	24	213	141
Idegenbeli	104	39	30	35	183	158
Összesen	210	94	57	59	396	299

És éppen emiatt lesz egy kicsit más a 211. bajnoki derbi. Az új stadion csak egy év múlva fog elkészülni, addig meg albérlet a Puskás Stadionban (alias Népstadion), ahol a 55 alkalommal rendezték meg az év mérk?zését. Számunkra ez is “világcsúcs”, hiszen albérletben egyetlen csapattalsem találkoztunk többször, mint a Dózsával. Ehhez persze kellett egy olyan harminc éves id?szak amikor is a magyar foci irányítói a Népstadionba vezényelték a rangadókat. A jelenben már nincsenek kett?s rangadók, de az új stadion építése miatt újra távol a Szentélyt?l, a nemzeti stadionban fogadjuk az Újpestet. Visszatérünk a múltba, hogy elkezd?dhessen a jöv?.

Ett?l függetlenül már a hét elején arra gondoltam, hogy orvoshoz kéne fordulnom, bár tudtam, hogy arra a betegségre mely kitört rajtam, nincs orvosság. Legfeljebb kapnék egy gumiszobát néhány nyugtató injekció kíséretében, jobb esetben le kéne d?lnöm a dili-doki díványára és elmesélni az életemet, de annak aztán végképp nem láttam értelmét, hiszen nagyon is tisztában vagyok azzal, hogy a tüneteim mib?l is fakadnak. Azt persze nem tudom, hogy mikortól alakult ki ez a “hiszti”, de tény, hogy már a harmincas években is derbir?l írtak az újságok, mely mindig is többet jelentett egy labdarúgó mérk?zésnél. Talán az ötvenes években, a kommunista rezsim is ezért találta fel a kett?s rangadókat, hiszen így az 50-80 ezer néz?t könnyebb volt ellen?rzésük alatt tartani.

Az els? ilyen “idegenbeli” derbit 1954. május 2-án rendezték meg a Népstadionban (gy?ztünk 3:1-re), ami olyan jól sikerülhetett, hogy (egy-két idény kivételével) 1986-ig meg is tartották ezt a szokást (az utolsó bajnoki derbit a lilák nyerték 1:0-ra jelenlegi edz?jük, Kozma István góljával). Eddig 55 mérk?zés volt a Népstadionban, ahol mindösszesen egy góllal tudunk jobb statisztikát tudunk felmutatni, de így is a “Gy?zelem a Ferencvárosé”, mely reményeink szerint vasárnaptól már pontokban is érvényesülnifog. 27 év után térünk vissza (Jenner mezszáma is 27-s, remélem góllal fogja ünnepelni a számmisztikát) és bár nem teljesen hazai környezetben mérk?zésünk meg

262. alkalommal(a 211. bajnokin) az Újpesttel, de a tét, ahogy már több évtizede, nem csak a három pont megszerzése. Annálsokkal, de sokkal több. Mert vasárnap nem csak egy mérk?zés lesz, hanem „a” mérk?zés, mely keretbe foglalja zöld-fehér hitünket, a 113 éves dics? múltunkat. Sokan megpróbálták már megfejteni a titkot, de nem sikerült. Ezért nem is kísérletezem vele, mert nincs értelme.

Ha véletlenül rá is találnék a megoldásra, azzal megölném a bizsergést, a feszült izgalmat is, azt meg végképp nem szeretném. Mert nagyon jó így, ahogy van. Feszülten készülni a derbire, naponta ezzel ébredni, a haverokkal err?l beszélni, a neten böngészni a mérk?zés el?zeteseit, kutatni a régi videókat, nem tudni arról, hogy reggel nem zártuk be a kaput, és nem adtunk a kutyának kaját. Egy kicsit “bolondnak” lenni ezen a héten annyit jelent, hogy Fradista vagy, hogy kikapcsolt az agyad, hogy megsz?nik körülötted a világ és a derbik soha semmivel sem pótolható hangulata lengi át a perceidet. Melyb?l nagyon sok olyan közelinek tetszik még akkor is, ha csak olvastunk róluk, hogy szinte meg tudjuk ?ket érinteni. Mivel számomra a Népstadion mindig is idegennek és gyermekkoromban még rémiszt?nek is hatott, így nagyon kevés személyes élményem van, de mivel segítségemre vannak a korabeli újságok, így néhány igazán emlékezetes derbit fel tudunk idézni.

1960. szeptember 25-én Friedmanszky két góljával vertük a lilákat, majd 1964-ben jött a nagyarányú 4:1-s siker,mely azért is emlékezetes, mert Albert mesterhármast szerzett és ez a gy?zelem volt a tizedik… a tizedik fordulóban. 1966-ban két kiütéses gy?zelmet jegyezhettünk fel: tavasszal 5:2, ?sszel 5:3. A magyar labdarúgás történetét ismer?k jól tudják, hogy a hetvenes évek a Dózsa diadalmenetét hozták. Nyolc bajnoki cím, a “Mágikus Újpest” jelz?, és a verhetetlenség mítosza, amit egy-két esetben azért sikerült a Fradinak megtörnie. Ezek közül az egyik legemlékezetesebb az 1975. szeptember 6-i 4:1, a Dalnoki féle “csikócsapat” els? nagy sikere, mely a bajnokság végéig ki is tartott, ezzel megtörve a lilák hegemóniáját. Két év múlva jött labdarúgásunk egyik “legsötétebb” napja (3:8), majd a nemes bosszú *1979. szeptember 22-én (7:1).* Ha most babonás lennék és hinnék a “gyilkos számok” erejében, akkor nem nagyon aggódnék.

Biztosan felt?nt a kedves olvasónak is, hogy az utóbb említett 7:1-s gy?zelmünket melyik napon értük el. Szeptember 22-én… azon a napon amikor a hétvégén is megmérk?zünk velük. 34 év van két mérk?zés között, de a nap ugyanaz, a Népstadiont már Puskás stadionnak hívják, akkor 40 ezren voltak, vasárnap 15-20 ezren lehetünk majd azon lelátón, melynek nagy része már le lett bontva vagy le van zárva. Sokat változott a világ, akkor még egy diktatórikus rendszerben éltünk, ma már szabadok vagyunk.

1979-ben még csak magyar játékosok játszottak (Istenem, micsoda névsor: *Zsiborás, Vépi, Nyilasi, Ebedli, Takács, Pusztai, Pogány*), 2013-ban meg több lesz a légiós a kezd?ben, mint a magyar.

A nevünk és színünk nem változott, az Újpesti Dózsa elhagyta ugyan a “dószát”, de a lila-fehér mezt nem cserélték el. 108 éve rendezik meg a Fradi-Újpest rangadót. Azóta tart a két szurkolótábor verbális “háborúja”, amit nem kéne annyira komolyan venni, hiszen itt csak szavak, jelmondatok és jelképek csatáznak egymással. Tudom, voltak “utcai harcok” is, de ezekb?l nem kéne túlzó következtetéseket levonni, hiszen abban mindkét klub tábora egyetért, hogy egy Fradi-Újpest derbi nélkül szegényebb lenne a magyar labdarúgás.

Vasárnap is annyian leszünk, hogy az NB I java részének az egész ?szi (némelyik még a tavaszi) szezonban nem tud annyi néz?t kicsábítani. A hangulat 16:30-kor fog a tet?fokára hágni. Izgatottak és feszültek leszünk, amit megpróbálunk majd kordában tartani, de mikor el?ször meglátjuk a csapatot a játékos kijáróban, a helyszínen szurkolókkal együtt egy olyan „Hajrá Fradi!” kiáltás szakad fel bennünk, melyt?l ténylegesen megremeg majd a föld.

FERENCVÁROS - UJPESTI DOZSA
3-1
GOLLOVICS POGANY TAKACS
NYILASI MESZOLY FAZEKAS
EBEDLI MESZOLY POGANY
SCOREBOARDS
ELEKTROIMP

Az Újpestet 7:1-re legy?z? Ferencváros. Állnak (balról): Tepszics, Judik, Jancsika, Pogány, Vépi. El?l: Mészöly P., Pusztai, Nyilasi, Takács, Zsiborás, Szokolai

Fiúk, ott a gyepen, rajtatok a zöld-fehér címeres mez, ebbe a biztatásba nektek is bele kell remegni! Már napok óta azon gondolkodom, hogy vajon milyen “mottóval” küldjem csatába a csapatot. El?ször *Dalnoki Jen?* örökérvény? ajánlása jutott az eszembe, miszerint

“Nyújtsd mindig a legtöbbet! Ne elégedj meg azzal, ami vagy! Próbálj meg az lenni, ami lehetnél!”

De ma, miel?tt nekiláttam volna a jegyzetírásnak, a Ferencváros hivatalos honlapján olvastam egy nagyszer? riportot legendás játékosunkkal, az *FTC Baráti Kör* Elnökével, *Rudas Feri bácsival*, aki ezekkel a felemel? mondatokkal küldené csatába a csapatot:

“El?ször is megköszönném, hogy az el?z? évek csalódásai után végre olyan biztató jeleket láttam t?lük, amire régen nem volt példa. Megkérném ?ket, hogy küzdjenek azért, hogy ez a lelkesedés tovább n?jön, mert akkor újra ott lesz a Fradi, ahová mindig is tartozott, és tartozni is fog.”

Ehhez meg már csak két szó hiányzik: Mindörökké Ferencváros!

http://www.tempofradi.hu - A Flag Polgári Magazin partnere

Ajánló